

# SKAUT v oblacích

S Petrem Mokrejšem, lékařem Letecké záchranné služby, jsme už jednou hovořili. Ti z vás, kdo si ukládají starší čísla, si mohou rozhovor s ním přečíst v březnovém vydání 2021 nebo na stránkách Tarsicius.cz. Petr Mokrejš není jenom lékařem, ale i skautem a o tom bude i tento rozhovor.

## Ahoj Petře, od mládí jsi byl ve skautu. Co ti to dalo?

Dalo mi to strašně moc. Do skautu jsem se dostal poměrně těsně po sametové revoluci. Původně šlo o turistický oddíl mládeže, který přešel pod obnovený skauting a pod vedením Honzy „Stekína“ Radkovského tam vznikl oddíl včítat. Ondra, můj kamarád, který se mnou ministroval, mě přitáhl do toho včítáckého oddílu. Vedle toho, že mě skaut naučil mnoha dovednostem, samostatnosti a hodnotám důležitým pro život, to pro mě mělo ještě důležitý rozměr v tom, že jsem vyrůstal bez sourozenců. Najednou jsem byl mezi vrstevníky, se kterými jsem se učil žít a fungovat mezi nimi.

## Ty jako doktor lítáš ve vrtulníku, máš akční povolání. Pomáhá ti v tom někdy i to, že jsi byl skautem?

Určitě. Mimochodem je překvapivé, kolik je u nás na záchraze mezi kolegy skautů. Je to moc prima, protože je to fajn parta lidí, kteří si spolu rozumějí právě proto, že žijí podobným způsobem života a mají za sebou podobnou životní zkušenost. Můžeme se ptát, jestli je přitáhla záchranka, protože prošli skautingem, nebo jestli skauting v nich vyvolal zájem o druhé, schopnost pomáhat lidem okolo sebe a třeba si poradit i s náročnými podmínkami. Záchranka se hodně liší od nemocniční medicíny právě tím, že záchranáři jsou odkázáni na to, jaké je zrovna počasí, jestli je den, nebo noc atd. Navíc tu práci nejde moc naplánovat a oni musí umět pracovat s tím, co přinese další minuta.

## V současné době jsi starosta Skautů Evropy. Můžeš nám představit, co je to za organizaci?

Skauti Evropy jsou jedna ze skautských organizací, která působí jak v Česku, tak

v Evropě. Vyrůstá ze dvou kořenů: za prvé je to pedagogika zakladatele skautů Roberta Baden-Powella (1857–1941), za druhé je to působení francouzského jezuity Jacquese Se-



vina (1882–1951), který byl přítelem Baden-Powella a prosazoval výchovu mládeže ve skautském a křesťanském duchu. Po hrůzách dvou světových válek dospěl k závěru, že je potřeba, aby další evropská generace vyrostla na základech jak křesťanských, tak i skautských zkušeností. Jedině tak budou mladí lidé cítit zodpovědnost za Evropu, aby se znovu neodehrály hrůzy války a aby vymizela staletá nenávist a boje mezi národy Evropy, které se valily kontinentem už od dob středověku.

Na těchto základech vyrostl křesťanský skauting, který v sobě spojuje oba rozměry, a tím se také hodně liší od českého Junáka, který má také svůj duchovní program, ale je tam vedlejší, řekněme ne nezbytně nutný. U nás je rozměr křesťanské duchovnosti

formace od včítat až po ty nejstarší rovery a vedoucí naprosto podstatný.

## Co je pro Skauty Evropy typické?

Hlavně to, že se držíme družinového systému vymyšleného zakladatelem skautu. Znamená to, že jednotlivé družiny fungují samostatně: mají jednoho rádce, kterému je zpravidla 16–17 let, a ta družina funguje jako samostatná jednotka. Znamená to, že nepotřebují fyzickou přítomnost vedoucího oddílu, ale vše, včetně aktivit, si připravují naprosto sami. Schůzky jsou větší, v sobotu, celý den jsou spolu, sami si určují svůj čas, včetně času na modlitbu. Mají nějaký program, třeba hru, a společně si připravují i jídlo. Navíc jsou pořád venku a nemají žádnou klubovnu. Scházejí se jednou za 14 dní a schůzky trvají mnohem déle než u Junáka. Někdy vyrážejí na oddílové výpravy, kdy jde víc družin pohromadě, ale ty jsou daleko méně časté. I na táboře družina funguje jako jeden celek: má svůj stan, svoje „hnízdo“, kde si sami pro sebe vaří a společně žijí. Není tam důraz na oddíl, který by fungoval pod vedením a dohledem dospělých. Spíš je to tak, že mladí vychovávají



mladé a vůdce celého oddílu se primárně věnuje formaci a výchově rádců.

## Vy skutečně nemáte žádnou klubovnu?

Ne, naším prostředím je příroda, jsme pořád venku. Neexistuje špatné počasí, jenom špatné oblečení.

## V čem se lišíte od českého Junáka?

Především jsme všichni skauti, stavíme na stejných ideálech a věnujeme se výchově mládeže. Skauti Evropy se liší v tom, že jak v zákonu, tak i v principech a slibech je vždycky jmenován Bůh a církev. Skauti slouží Bohu, církvi, své vlasti a Evropě. Byl bych rád, kdyby nedocházelo k záměně Evropy a Evropské unie: Skauti Evropy tady byli daleko dříve, než Unie vůbec vznikla. V tom se spousta lidí plete, nejsme politická organizace, ale vnímáme Evropu v geografických, náboženských a historických rozměrech. Oproti normálnímu skautu jsme víc



v kontaktu se skauty z evropských států: náčelníci a starostové všech národních organizací se pravidelně dvakrát do roka fyzicky setkávají. Kromě toho máme i online setkání, která slouží k formulování společné



pedagogiky, máme i společné stanovy. Skauti Evropy jsou také uznáni Svatým stolicem jako katolické sdružení laiků a z tohoto pohledu spadáme pod vatikánské „ministerstvo“ Dikasterium pro laiky, rodinu a život.



Pokud chceme změnit svá pravidla, musíme požádat Svatý stolec o jejich schválení. V tomhle je naše navázání na církev skutečně fundamentální.

## Už jsi o tom trochu hovořil, ale jaké jsou základní principy Skautů Evropy?

Nejdůležitější jsou tři principy: první, že povinnosti skauta začínají doma; druhý, že skaut je věrný své vlasti a zasazuje se o svornou a bratrskou Evropu; třetí, že skaut, jako syn církve, je hrdý na svou víru, pracuje pro příchod Kristova království ve svém vlastním životě a ve světě, který jej obklopuje.

## Mohl bys ke každému bodu uvést nějaký příklad?

Myslím, že je poměrně srozumitelné, že povinnosti skauta začínají doma: skauting není něco, co by mělo někoho vytrhávat z rodinného prostředí. Podobně funguje i pedagogika Dona Boska. Aby z mladých lidí vyrostli čestní občané a dobří křesťané, se nejlépe praktikuje v těch nejmenších komunitách, ve kterých žijeme – v našich rodinách. Jak člověk roste, a rostou i jeho dovednosti, tak se může zasazovat o dobré fungování světa ve větším měřítku. Je důležité, aby se nezapomnělo na potřebu věrnosti v malém.

## Jaký je ten druhý princip?

Skaut je věrný své vlasti, zasazuje se o svornou a bratrskou Evropu. Myslím, že v tomto je velice důležitý rozměr vzájemného setkávání a pochopení, i přesto, že mezi námi jsou rozdíly, nejsme všichni stejní. Není celá Evropa stejná a Španěl nemá stejnou národu jako Fin. Je důležité si uvědomovat vlastní identitu, ale také vnímat, co nás spojuje. To nám dá schopnost žít spolu, tolerovat se a chápat, že jsou lidé, kteří žijí odlišným způsobem života, a já nemusím každému nutit ten svůj způsob jako nejlepší.

## A třetí?

Jako syn církve je skaut hrdý na svou víru, pracuje pro příchod Kristova království ve svém vlastním životě a ve světě, který ho obklopuje. K tomu by měl být povolán každý křesťan. Víra, kterou jsme přijali, není



jenom nějaký klub, organizace, ale zase na druhou stranu to není jenom naše niterné přesvědčení, které si necháváme pro sebe. Žitá víra by měla člověka proměňovat, aby se zasazoval o dobro v prostředí, ve kterém žije, aby hledal skutečnou pravdu.

## Děkujeme za rozhovor.

## Otázky kladl František Jakubec ml.



**PETR MOKREJŠ (42),** letecký záchranář s výcvikem na speciální činnosti  
Ženatý 15 let, má 4 děti a 1 manželku.  
Konvertita, salesián spolupracovník, skautský vedoucí, ministrant a akolyta.  
Oblíbená kniha: Velký rozvod nebe a pekla (C. S. Lewis)  
Citát: Milosrdenství chci, ne obět  
Oblíbený svatý: Ignác z Loyoly  
a sv. František z Assisi  
Webová stránka Skautů Evropy: skauti-evropy.cz